Dosarul nr. 1-47/2024;
1-23101692-48-1-14072023

SENTINŢĂ
în numele Legii

27 martie 2024 mun. Străşeni

Judecătoria Străşeni (sediul central) în componenţa:
Preşedintelui şedinţei de judecată, judecător - Dorina Croitor
Grefier: Elena Şchiopu

Cu participarea:
Acuzatorului de stat Eugeniu Şlicari, Ion Moţpan
Apărătorului Silvia Secui
Reprezentantul legal al inculpatului ***** Ţurca, Tatiana Luca
Reprezentantul legal al părţii vătămate minore Gheorghe Ghilan
Pedagog Veronica Mîndrescu

judecând în şedinţa de judecată publică, în procedură generală, cauza penală de învinuire a lui:

***** *născut la* ***** *IDNP-*****originar s.*****şi domiciliat din r-l *****, moldovean, celibatar, nesupus militar, fără antecedente penale,-*

în săvârşirea infracţiunii prevăzute de art. 187 alin. (2) lit. f) Cod Penal,-

Termenul de examinare a cauzei: 14.07.2023 – 27.03.2024

A CONSTATAT:

***** la 18 iunie 2023 aproximativ ora 18:40, aflându-se pe malul bazinului acvatic amplasat în extravilanul sat. Pîrjolteni r-l Călăraşi, urmărind scopul de cupiditate a bunului altei persoane prin obţinerea în stăpânire definitivă, văzând că în preajma bazinului dat, sunt hainele minorului Munteanu Cătălin Andrei anul naşterii 2009, în timp ce ultimul se afla în bazinul acvatic împreună cu alţi copii şi se scăldau, el (*****) în vederea realizării scopului său criminal, conştientizând că este văzut de către minorul ***** dânsul a sustras în mod deschis din buzunarul pantalonilor scurţi a ultimului - un telefon celular de model „Redmi 9AT" cu numărul de IMEI: ***** de culoare albastră la preţ de 2500 lei în care era inserată cartela sim.069321034.

Apoi, ***** având asupra sa telefonul sustras, contrar cerinţelor verbale vociferate de către victimă la faţa locului de a-i restitui telefonul, a părăsit locul infracţiunii, însuşind pentru el bunul sustras, cauzând astfel părţii vătămate Munteanu Cătălin o daună materială considerabilă în cuantum de 2500 lei.

Acţiunile lui ***** ***** au fost calificate de acuzatorul de stat în temeiul infracţiunii prevăzută de art. 187 alin. (2) lit. f) din Codul penal, jaful, adică adică sustragerea deschisă a bunurilor altei persoane, cu cauzarea de daune în proporţii considerabile.

Inculpatul ***** în cadrul şedinţei de judecată nu s-a prezentat, fiind anunţat în căutare dosar nr. 2023160158 din 30.11.2023 în acest sens instanţa de judecată ţine să precizeze următoarele.

La caz, instanţa a întreprins toate măsurile necesare de asigurare a prezenţei inculpatului în şedinţele instanţei de fond, însă în pofida acestui fapt, nu a fost posibil de realizat scopul propus, motiv pentru care instanţa consideră că a fost respectate prevederile art. 321 Cod de procedură penală, motiv pentru care a dispus examinarea cauzei în lipsa inculpatului.

În susţinerea acestei concluzii, se prezintă a fi esenţial de invocat doctrina penală şi jurisprudenţa CtEDO în acest sens: Principiul contradictorialităţii priveşte mai multe aspecte, printre care şi prezenţa personală a inculpatului la judecată. În procesele penale, prezenţa celui trimis în judecată la dezbaterea cauzei este un element esenţial al asigurării principiului contradictorialităţii, şi al unui proces echitabil, în general.

Ori Curtea Europeană a decis în mod constant în jurisprudenţa sa, posibilitatea pe care trebuie s-o aibă „acuzatul" de a lua parte la şedinţa de judecată decurge din obiectul şi scopul ansamblului dispoziţiilor art. 6 din Convenţie, deoarece lit. c), d) şi e) ale par. 3 ale aceluiaşi text recunosc „oricărui acuzat" dreptul „de a se apăra el însuşi", „de a interoga sau de a face să fie interogaţi martorii", „de a fi asistat gratuit de un interpret, dacă nu înţelege sau nu vorbeşte limba utilizată în şedinţa de judecată" toate acestea fiind de neconceput fără prezenţa sa. De aceea, legislatorul este obligat să ia măsuri de „descurajare" a absenţelor nejustificate.

O situaţie specială din punctul de vedere al respectării principiului contradictorialităţii este aceea a absenţei acuzatului de la proces sau, altfel spus, posibilitatea judecării în lipsă a unui acuzat care se sustrage de la judecată, prin raportare la exigenţele art. 6 din Convenţie. Spre exemplu, pe cazul *Mihaes v. Franţa* (25.05.1998), cu privire la inadmisibilitatea unui recurs în casaţie pentru motive legate de sustragerea voluntară a reclamantei de la judecată într-o cauză penală, fosta Comisie a considerat că aceasta nu constituie nici o limitare disproporţionată a dreptului la un tribunal şi nici a dreptului la un proces echitabil, deoarece, în speţă, reclamanta a refuzat să fie prezentă, în persoană, în faţa instanţelor de fond, ceea ce semnifică renunţarea la însuşi dreptul de a participa la şedinţele de judecată ale jurisdicţiilor care au pronunţat hotărârea. În aceste condiţii, Comisia a considerat că reclamanta, prin propria sa voinţă şi în mod neechivoc, a renunţat la dreptul de a fi ascultată de tribunal şi la dreptul de a se apăra în proces.

În cazul *Kattan v. România* Curtea Europeană a adoptat o decizie de inadmisibilitate, cu respingerea ca vădit nefondată a plângerii privind art. 6 CtEDO, întrucât instanţa şi-a îndeplinit obligaţia pozitivă de a face demersuri pentru a asigura prezenţa inculpatului în instanţă. Prin urmare, Curtea a considerat că reclamantul a contribuit în mare măsură la crearea unei situaţii, în care în mod rezonabil, a putut prevedea consecinţele comportamentului său – examinarea cauzei în lipsa sa. În ipoteza în care o persoană a avut cunoştinţă despre desfăşurarea judecăţii şi cu toate acestea nu s-a prezentat în faţa instanţelor, este vorba despre o conduită procesuală culpabilă a persoanei.

Posibilitatea soluţionării cauzei în lipsa inculpatului este recunoscută şi prin Rezoluţia nr. 75 (11) a Consiliului Europei privind criteriile ce trebuie respectate în cazul în care o persoană este judecată în lipsă. Astfel, în criteriul nr. 9 se statuează că persoana condamnată în lipsă ar trebui să aibă dreptul de a judeca din nou dacă dovedeşte faptul că absenţa sa de la judecata iniţială este datorită unor cauze independente de voinţa sa şi că nu a avut posibilitatea de a înştiinţa instanţa. În aceste circumstanţe se reţine că nici reglementările internaţionale şi nici cele interne nu impun admiterea unei cereri de rejudecare în cazul unei persoane condamnate în lipsă, impunându-se verificarea faptului dacă aceasta s-a sustras sau nu de la judecată. A

interpreta altfel dispoziţiile legale ar însemna a recompensa sustragerea de la soluţionarea cauzei şi a da posibilitatea condamnatului să se prevaleze de propria sa culpa, legitimând astfel un abuz de drept procesual.

De asemenea, se atenţionează asupra faptului că de la regula prezentei inculpatului la soluţionarea cauzei se admit şi excepţii, atunci când asigurarea acestei condiţii ar conduce la amânarea nejustificată a procedurii, mai ales dacă inculpatul are o culpă în absenţa sa.

Raportând cele menţionate la cazul supus examinării, instanţa remarcă faptul că inculpatul avea cunoştinţă de derularea procesului penal care îl priveau, ori inculpatul ***** ***** a fost prezent la faza de urmărire penală, fiind audiat a recunoscut vina în cele comise, deci cunoştea despre cauza pornită în privinţa sa.

Rezumând cele menţionate se constată că pe parcursul examinării cauzei la etapa examinării în fond s-au întreprins toate măsurile de asigurare a prezenţei inculpatului în şedinţa de judecată. Fiind citat legal şi dispusă aducerea silită a acestuia de câteva ori.

În situaţia în care ***** s-a eschivat de la prezentarea în şedinţa de judecată, neprezentarea îi este imputabilă inculpatului.

În susţinerea învinuirii aduse lui ***** partea acuzării a prezentat următoarele probe în faţa instanţei de judecată:

Declaraţiile reprezentantului legal al părţii vătămate Ghilan Gheorghe, care a menţionat că cu ***** nu sunt rude. Era într-o duminică, în anul 2023, după amiază, era vara. A venit Cătălin seara la el şi i-a spus că i-a fost furat telefonul mobil. A spus că este Ţurcan, a spus că era la iaz, se scăldau în iaz cu 2 băieţi, in acel timp a apărut, 3 băieţi cu motoblocul, printre ei era şi *****, au venit la pescuit. Au intrat in iaz ca să se scalde, s-au scăldat şi au ieşit, Cătălin era la vreo 5 metri de la mal, ***** s-a pornit în hainele lui Cătălin, repede băiatul a ieşit din iaz. În acel timp el a luat telefonul mobil, au urcat în motobloc şi au fugit. Cătălin a alergat din urma lor aşa dezbrăcat să-i ajungă, văzând că nu-i ajunge s-a întors înapoi, s-a îmbrăcat cu hainele, a luat bicicleta şi a plecat după ei, acolo a început o ploaie şi se vedeau urmele de la motobloc. Când au ieşit la drumul principal a pierdut urma motoblocului. Nepotul a venit şi i-a spus că i-a furat telefonul mobil, a întrebat cine şi a spus că a lui Ţurcan. Ultimul s-a îmbrăcat şi a pornit cu el la un om, când a ajuns la acel om a ieşit stăpâna şi a spus că nici nu la văzut pe Ţurcan, s-au întors acasă şi au sunat la 112, dimineaţa s-au trezit şi au mers la sectorul de poliţie, au explicat poliţistului şi când au spus că este Ţurcan, poliţistul a pus mâinile în cap, peste vreo jumate de oră l-au găsit şi l-au adus. L-au întrebat ce şi cum şi ultimul l-a întrebat de ce fură, dar el nu a spus nimic, au mers toţi la anchetator. Aceasta s-a întâmplat la iazul de la Borusa din Pîrjolteni, aşa se numeşte locul. Cu nepotul său mai erau doi băieţi din mahala, i-a văzut dar cum îi cheamă nu cunoaşte. Băiatul acela se numeşte *****, care a venit la iaz cu Dima Mariu şi încă un băiat din acea regiune. Telefonul era mare, cu internet, nu cunoaşte marca. Telefonul dat a fost cumpărat de nepot, a spus că a dat 2500 lei. Nepotul era la întreţinerea sa, singur a agonisit aceşti bani, suma este una mare pentru ei. Telefonul a fost depistat la Ţurcan, era fără număr şi husă, telefonul a fost întors. Învelitoarea şi cartela a fost aruncată. Erau prezenţi când acesta a fost întrebat de poliţişti, dar acesta a tăcut, nu a spus nimic. ***** crede că este major deja. Doreşte să fie pedepsit Ţurcan aspru cu închisoare. ***** are tată, dar la fel este un hoţ. Prejudiciul nu a fost restituit, dar banii nu îi mai trebuie.

Declaraţiile părţii vătămate minore ** *** care a menţionat că pe ***** î-l cunoaşte, conflicte nu a avut. La 18 iunie 2023, a mers la iaz cu Spînu Veaceslav si Eduard. Au intrat în iaz să se scalde pentru o vreme, după care a venit ***** cu încă 2 băieţi, se scăldau, dar ei au venit la pescuit, după aceasta au lăsat undiţele şi au intrat în apă cu ei, au stat vreo jumătate de oră în apă

şi au ieşit, erau la vreo 5 metri de la mal dar a văzut că Ţurcan a vrut să ia ceva din buzunarul de la pantalonii săi. Când a văzut a strigat ce caută acolo, el când a văzut, a luat telefonul si a fugit, ultimul a ieşit din apă, dar el deja era cu prietenii cu motoblocul. A fugit din urma lor, dar ei s-au uitat la el şi au zâmbit şi au mers mai departe. După aceasta a văzut că nu-i ajunge, s-a întors şi a luat bicicleta, a dat o mică ploaie şi se mai vedeau urmele, a mers după urme până la o stradă, dar deja mai departe a pierdut urma. După aceasta a mers la bunelul său şi i-a spus că a luat telefonul său *****, au mers la un om unde Ţurcan mai lucra câte o dată, ce au vorbit ei nu a auzit. A dormit la bunelul şi dimineaţa a mers la poliţie şi a depus plângere, poliţia l-a găsit, telefonul i-a fost întors, după aceasta l-au luat la anchetă.

Era aproximativ orele 15:00, 15:30 cam aşa când s-a întâmplat. Acest iaz este în s. Pîrjolteni r-l Călăraşi. Telefonul era de model Redmi 9 de culoare albastră, cu cartelă, husă. Numărul de telefon era 069321034. A fost şi a lucrat la cireşe şi a luat acest telefon la preţ de 2500 lei. Erau pentru el mulţi bani. S-a întâlnit după aceasta în centru cu Ţurcan, de vorbit nu au vorbit, a văzut cum a trecut doar cu motocicleta. Când era în iaz şi el era lângă hainele sale, el l-a auzit când a strigat, s-a uitat la el şi a fugit. Telefonul era în buzunarul stâng la pantalonii scurţi, buzunarul nu avea fermoar. Când a alergat din urma lor, ei se uitau la el şi zâmbeau. Ceilalţi doi băieţi când el căuta în buzunar, erau la vreo 10 metri de Ţurcan se pregăteau să plece. Când se aflau în iaz, cu el careva discuţii nu a avut. A văzut că el singur a băgat mâna în buzunarul său. Telefonul i-a fost restituit acum l-a vândut. Pretenţii faţă de Ţurcan nu poate spune dacă are, nici cum urmează a fi pedepsit.

Declaraţiile martorului Dima Marius Stepan care a menţionat că pe Ţurcan îl cunoaşte, nu sunt rude, nici cu partea vătămată, cu Ţurcan nu se împacă, dar cu Cătălin da. ***** cu Pascal Dorin vara, în anul 2023 împreună cu ultimul au plecat la iaz. Au mers să se scalde, au stat în marginea iazului, Dorin Pascal şi cu Ţurcan au mers la vreo 40 metri de el, în acel timp el nu a văzut nimic, doar a doua zi când poliţia l-a chemat. Nu a văzut ce s-a întâmplat, a pornit motoblocul şi după ce s-au scăldat au mers cu Pascal şi cu Ţurcan spre casă, nu a auzit ca Cătălin striga, i-a spus a doua zi, doar. A doua zi l-a sunat Dorin să meargă la el că este poliţia, a mers la deal, poliţia a găsit telefonul la Mihai, poliţia i-a arătat telefonul mobil care era a lui Cătălin. Pe Ţurcan l-a întrebat, a spus că este a lui, atunci de faţa poliţiei, nu a ştiut că el a pus mâna, a doua zi a văzut telefonul la el. Mai departe nu cunoaşte nimic. A fost la iazul dintre Cioreşti şi Pîrjolteni, se numeşte Borusa. După aceasta cu Ţurcan nu a mai vorbit, el după ce a venit poliţia, a doua zi a plecat la Cehia, nu a mai discutat.

De asemenea, vinovăţia inculpatului ***** ***** se confirmă prin materialele şi procesele verbale ale acţiunilor de urmărire penală cum ar fi:

- ***Conţinutul procesului-verbal de cercetare la faţa locului din 19.06.2023 cu planşa foto anexată,*** prin care a fost supus cercetării preajma bazinului acvatic amplasat în extravilanul sat.Pîrjolteni, r-nul Călăraşi, locul unde au avut loc infracţiunea investigată. ***(f.d.5-7)***
- ***Conţinutul procesului-verbal de ridicare şi examinare din 19.06.2023***, prin care a fost ridicat de bănuitul ***** şi apoi s-a examinat - un telefon celular de model „Redmi 9AT” cu numărul de IMEI: ***** de culoare albastră, fără husă. ***(f.d.50-51)***

În şedinţa de judecată acuzatorul de stat *a solicitat a-l recunoaşte pe ***** vinovat de comiterea infracţiunii prevăzute de art.187 alin.(2) lit. f) din Codul penal şi a-i stabili pedeapsă sub formă de închisoare pe un termen de 3 ani cu executarea pedepsei în centru de detenţie pentru minori şi tineri, fără amendă. În baza art.90 Codul Penal a-i suspenda condiţionat executarea pedepsei lui ***** ***** un termen de probă de 1 an cu obligarea lui să nu-şi*

*schimbe domiciliul fără consimţământul organului competent, să participe la programe probaţionale, să presteze muncă neremunerată în folosul comunităţii. Corpul delict, un telefon celular de model „Redmi 9AT ” cu numărul de IMEI: ***** de culoare albastră care se află la păstrare la Ghilan Gheorghe – de restituit proprietarului legal.*

*Apărătorul Silvia Secui, a menţionat că inculpatul ***** ***** la faza de urmărire penală a recunoscut vina, a fost restituit prejudiciul material cauzat prin infracţiune, astfel în colaborare cu art.70 şi art. 90 CPRM , solicită ca în privinţa inculpatului ***** ***** să fie aplicată o pedeapsă sub formă de închisoare pe un termen de 2 ani fără aplicarea amenzii, iar pedeapsa să fie suspendată pe un termen de probă de 1 an, consideră că această pedeapsă va putea servi la educarea şi corectarea inculpatului.*

În rezultatul examinării tuturor probelor acumulate în cadrul urmăririi penale şi în instanţa de judecată în conformitate cu legea, în mod obiectiv, din punct de vedere al pertinenţei, concludenţii, utilităţii şi veridicităţii, precum şi al coroborării lor, instanţa conchide că în cazul dat vina inculpatului ***** ***** este pe deplin dovedită şi corect calificate acţiunile lui conform art. 187 alin. (2) lit. f) din Codul penal, jaful şi anume sustragerea deschisă a bunurilor altei persoane, cu cauzarea de daune în proporţii considerabile.

Astfel obiectul juridic special al infracţiunii prevăzute la art. 187 Cod Penal îl formează relaţiile sociale cu privire la posesia asupra bunurilor mobile.

Obiectul material al infracţiunii prevăzute la art. 187 Cod Penal sunt bunurile mobile. Raportând la caz instanţa de judecată atenţionează că obiectul infracţiunii în speţă îl reprezintă bunurile părţii vătămate minore Munteanu Cătălin şi anume telefonul mobil de model „Redmi 9AT” sustras de către ***** *****.

Din declaraţiile părţii vătămate minore ***** a reprezentantului părţii vătămate minore Ghilan Gheorghe şi a martorului Dima Marius rezultă că a fost materializată latura obiectivă a acestei componenţe de infracţiune, în acord cu aceste probe, se atestă faptul că inculpatul ***** ***** la 18 iunie 2023 aproximativ ora 18:40, aflându-se pe malul bazinului acvatic amplasat în extravilanul sat. Pîrjolteni, r-l Călăraşi, urmărind scopul de cupiditate a bunului altei persoane prin obţinerea în stăpânire definitivă, văzând că în preajma bazinului dat, sunt hainele minorului Munteanu Cătălin Andrei anul naşterii 2009, în timp ce ultimul se afla în bazinul acvatic împreună cu alţi copii şi se scăldau, el (*****) în vederea realizării scopului său criminal, conştientizând că este văzut de către minorul ***** dânsul a sustras în mod deschis din buzunarul pantalonilor scurţi a ultimului - un telefon celular de model „Redmi 9AT” cu numărul de IMEI: ***** de culoare albastră la preţ de 2500 lei în care era inserată cartela sim.069321034.

Apoi, ***** având asupra sa telefonul sustras, contrar cerinţelor verbale vociferate de către victimă la faţa locului de a-i restitui telefonul, a părăsit locul infracţiunii, însuşind pentru el bunul sustras, cauzând astfel părţii vătămate Munteanu Cătălin o daună materială considerabilă în cuantum de 2500 lei.

Pe de altă parte, instanţa de judecată nu are nici un temei de a pune la îndoială veridicitatea declaraţiilor părţii vătămate minore ***** a reprezentantului părţii vătămate minore Ghilan Gheorghe şi a martorului Dima Marius. Instanţa nu întrevede careva motive din partea acestora de a-i cauza în mod intenţionat careva neplăceri inculpatului ***** inclusiv prin acuzarea acestuia de comiterea unei infracţiuni.

Latura subiectivă a infracţiunii prevăzute la art.187 Cod penal se caracterizează, în primul rând, prin vinovăţie sub formă de intenţie directă. La calificare, este obligatoriu stabilirea scopului special - a scopului de cupiditate.

Instanţa de judecată atenţionează că inculpatul ***** ***** a acţionat cu intenţie directa, fapt ce rezultă cert din probatoriul cercetat.

Din analiza art. 21 Cod penal în coroborare cu art. 187 alin. (2) lit. f) Cod penal, instanţa de judecată constată că inculpatul posedă semnele subiectului infracţiunii incriminate.

În consecinţă instanţa consideră că vinovăţia inculpatului ***** ***** a fost probată şi urmează a fi recunoscut vinovat de săvârşirea infracţiunii prevăzute de art. 187 alin. (2) lit. f) Cod penal.

Conform art. 75 alin. (1) Cod penal, la stabilirea categoriei şi termenului pedepsei, instanţa de judecată ţine cont de gravitatea infracţiunii săvârşite, de motivul acesteia, de persoana celor vinovaţi, de circumstanţele cauzei care atenuează ori agravează răspunderea, de influenţa pedepsei aplicate asupra corectării şi reeducării vinovatului, precum şi de condiţiile de viaţă ale familiei acestuia.

Potrivit art.76 Cod penal, circumstanţe care ar atenua răspunderea penală a inculpatului ***** au fost stabilite: săvârşirea infracţiunii de către un minor şi recunoaşterea vinovăţiei;

Potrivit art.77 Cod penal, circumstanţe care ar agrava răspunderea penală a inculpatului ***** au fost stabilite: săvârşirea infracţiunii cu bună ştiinţă împotriva unui minor.

Conform art. 16 alin.(4) Cod Penal infracţiunea prevăzută de art. 187 alin.(2) lit. f) Cod penal, imputată inculpatului ***** este una gravă, ce se pedepseşte cu închisoare de la 5 la 7 ani cu (sau fără) amendă în mărime de la 850 la 1350 unităţi convenţionale.

***** ***** este născut la 29 august 2007 şi respectiv la momentul comiterii infracţiunii şi anume 18.06.2023 era minor.

Potrivit prevederilor art. 475 alin. (1) Cod de procedură penală în cadrul urmăririi penale şi judecării cauzei penale privind minorii, urmează a se stabili: 1) vârsta minorului (ziua, luna, anul naşterii); 2) condiţiile în care trăieşte şi este educat minorul, gradul de dezvoltare intelectuală, volitivă şi psihologică a lui, particularităţile caracterului şi temperamentului, interesele şi necesităţile lui; 3) influenţa adulţilor sau a altor minori asupra minorului; 4) cauzele şi condiţiile care au contribuit la săvârşirea infracţiunii.

La stabilirea categoriei şi termenului pedepsei inculpatului ***** ***** instanţa de judecată ţine cont de gravitatea infracţiunii săvârşite - că este una gravă, că inculpatul recunoaşte vina dar s-a eschivat de la instanţa de judecată, nu este angajat în câmpul muncii, anterior nu a fost judecat şi nu este cu antecedente penale.

Conform caracteristicei eliberată elevului ***** din partea directorului şcolii unde activează minorul ***** s-a constatat că foarte des lipseşte de la şcoală, atunci când este prezent dă dovadă de a fi un elev care nu doreşte să înveţe şi niciodată îşi pregăteşte temele de acasă. La lecţii nu întotdeauna are un comportament adecvat. Foarte des abandonează orele, întârzie. Cu ceilalţi colegi este sociabil. Când vrea să iasă din anumite situaţii, recurge la minciună. Tatăl său spune că des lipseşte de la domiciliu şi nu ştie unde pleacă. În discuţie cu profesorii pare a fi liniştit, vorbeşte pe un ton calm. Comportamentul faţă de semeni este unul lipsit de violenţă fizică.

Analizând materiale cauzei penale, circumstanţele atenuante şi cele agravante, instanţa constată că în privinţa lui ***** ***** este oportun de aplicat o pedeapsă sub formă de închisoare. În accepţiunea instanţei de judecată, această categorie de pedeapsă va asigura pe deplin corectarea şi reeducarea inculpatului ***** luând în consideraţie realizarea scopului pedepsei penale ce ţine de prevenirea comiterii altor infracţiuni atât de către inculpat, cât şi de către alte persoane.

Astfel, având în vedere circumstanţele cauzei expuse mai sus, conducându-se de principiile

generale de aplicare a pedepsei consfinţite în prevederile art. 61 alin. (2) Cod penal conform cărora „pedeapsa are drept scop restabilirea echităţii sociale, corectarea şi resocializarea condamnatului, precum şi prevenirea săvârşirii de noi infracţiuni atât din partea condamnaţilor, cât şi a altor persoane. Executarea pedepsei nu trebuie să cauzeze suferinţe fizice şi nici să înjosească demnitatea persoanei condamnate", cât şi de Regula nr. 6 din Recomandarea Nr. R (92) 16 a Comitetului de Miniştri către statele membre referitoare la regulile europene asupra sancţiunilor aplicate în comunitate (adoptată de Comitetul de Miniştri în 19 octombrie 1992, cu ocazia celei de a 482-a reuniune a Delegaţiilor de Miniştri) potrivit căreia „Natura şi durata sancţiunilor şi măsurilor aplicate în comunitate trebuie de asemenea să fie proporţională cu gravitatea infracţiunii pentru care un delincvent a fost condamnat sau o persoană este inculpată, decât să se ţină seama de situaţia personală". ţinând cont de faptul că pedeapsa penală este o măsură de constrângere statală şi un mijloc de corectare şi reeducare a condamnatului şi are drept scop restabilirea echităţii sociale, precum şi prevenirea săvârşirii de noi infracţiuni atât din partea condamnatului cât şi a altor persoane, instanţa constată că la moment în privinţa lui ***** ***** este echitabil de aplicat o pedeapsă sub formă de închisoare.

Instanţa de judecată, reţine că la individualizarea pedepsei în cazul minorilor instanţa urmează să ţină seama de nevoile speciale şi variate ale minorilor şi de diversitatea măsurilor posibile, prevăzute de lege de aplicare a pedepsei copilului.

O asemenea atitudine faţă de minorii delincvenţi este prevăzută în Ansamblul de reguli minime ale Organizaţiei Naţiunilor Unite pentru minori (Regulile de la Beijing). Punctul 17 din Ansamblul de reguli minime reglementează principiile directoare ce guvernează judecata şi luarea hotărârii.

Astfel instanţele la adoptarea hotărârii în privinţa minorilor trebuie să se inspire din următoarele principii:

a) hotărârea trebuie să fie întotdeauna proporţională, nu numai cu împrejurările şi gravitatea delictului, ci şi cu circumstanţele şi nevoile delincventului ca şi cu cele ale societăţii;

b) nu vor fi aduse restricţii libertăţii personale a minorului - şi acestea limitate la un minim necesar - decât după examinarea minuţioasă a cauzei;

c) privaţiunea de libertate va li impusă minorului numai dacă acesta este considerat vinovat de un delict săvârşit prin promovarea de daune împotriva altei persoane sau pentru recidivă, dacă nu există altă soluţie convenabilă;

d) bunăstarea minorului trebuie să constituie criteriul hotărâtor în examinarea cauzei lui.

Aceste principii urmează să fie respectate cu stricteţe de către instanţe la adoptarea hotărârilor în privinţa minorilor.

Instanţa de judecată menţionează că la stabilirea şi individualizarea pedepsei inculpatului ţine cont de prevederile art. 37 din Ansamblul de reguli minime ale Organizaţiei Naţiunilor Unite pentru minori (Regulile de la Beijing si Regulile de la Tokyo), că în cazul copiilor, se poate recurge la privarea de libertate doar ca la o măsura extremă şi pentru perioada cea mai scurtă care se impune. Detenţia ca măsură extremă sau cu ultim mijloc, în corespundere cu standardele internaţionale un copil nu trebuie sa fie privat de libertate în afară de cazurile când a comis o infracţiune legata de aplicarea violenţei sau a comis în mod persistent infracţiuni serioase, grave şi nu există alte căi de a reacţiona.

Instanţa reţine că limitele termenelor de pedeapsă, prevăzute în partea specială, sunt determinate de calificarea juridică a faptei şi reflectă gravitatea infracţiunii săvârşite. Gravitatea

acesteia constă în modul şi mijloacele de săvârşire a faptei, de scopul urmărit, de împrejurările în care fapta a fost comisă, de urmările produse sau care s-ar fi putut produce. Cuantumul pedepsei, în afară de gravitatea infracţiunii săvârşite, se stabileşte având în vedere persoana celui vinovat, care include date privind gradul de dezvoltare psihică, situaţia materială, familială sau socială, prezenţa sau lipsa antecedentelor penale, comportamentul inculpatului până sau după săvârşirea infracţiunii, deci este vorba de personalitatea infractorului.

Pedeapsa şi modalitatea de executare a acesteia trebuie individualizate în aşa fel încât inculpatul să se convingă de necesitatea respectării legii penale şi evitarea în viitor a săvârşirii unor fapte similare. Mai mult decât atât, pedeapsa se consideră echitabilă când aceasta impune inculpatului lipsuri şi restricţii ale drepturilor lui proporţionale cu gravitatea infracţiunii săvârşite şi este suficientă pentru restabilirea echităţii sociale, adică a drepturilor şi intereselor statului şi întregii societăţi perturbate prin infracţiune.

Analizând materiale cauzei penale, circumstanţele atenuante şi cele agravante, instanţa de judecată constată că în privinţa inculpatului ***** ***** este oportun de aplicat o pedeapsă sub formă de închisoare.

În accepţiunea instanţei de judecată, această categorie de pedeapsă va asigura pe deplin corectarea şi reeducarea inculpatului ***** ***** luând în consideraţie caracteristicile şi realizarea scopului pedepsei penale ce ţine de prevenirea comiterii altor infracţiuni atât de către inculpat cât şi de către alte persoane.

Cu toate că sancţiunea 187 alin. (2) lit. f) Cod penal prevede şi pedeapsa sub formă de amendă în privinţa inculpatului ***** ***** nu pot fi aplicate aceste pedepse, deoarece inculpatul este minor este la prima abatere, şi respectiv aceasta pedepsă nu va influenţa supra corectării şi reeducării inculpatului, criteriu obligatoriu prevăzut de art.75 Cod penal pentru individualizarea pedepsei.

În conformitate cu prevederile art. 70 alin. (3) Cod penal al Republici Moldova la stabilirea pedepsei închisorii pentru persoanele care, la data săvârşirii infracţiunii nu a atins vârsta de 18 ani, termenul închisorii se stabileşte din maximul pedepsei, prevăzute de legea penală pentru infracţiunea săvârşită, reduse la jumate.

Potrivit prevederilor art. 79 alin. (1) Cod penal ţinând cont de circumstanţele excepţionale ale cauzei, legate de scopul şi motivele faptei, de rolul vinovatului în săvârşirea infracţiunii, de comportarea lui în timpul şi după consumarea infracţiunii, de alte circumstanţe care micşorează esenţial gravitatea faptei şi a consecinţelor ei, precum şi de contribuirea activă a participantului unei infracţiuni săvârşite în grup la descoperirea acesteia, instanţa de judecată poate aplica o pedeapsă sub limita minimă, prevăzută de legea penală pentru infracţiunea respectivă, sau una mai blândă, de altă categorie, ori poate să nu aplice pedeapsa complementară obligatorie. Minoratul persoanei care a săvârşit infracţiunea se consideră circumstanţă excepţională.

În acest context, instanţa consideră că pedeapsa numită inculpatului sub formă de închisoare, corespunde în principiu cu „scopul de a-l pedepsi” reieşind şi din gradul prejudiciabil al infracţiunii comise şi personalitatea făptuitorului, în coraport cu scopul pedepsei penale de reeducare a acestuia şi prevenirea săvârşirii de noi infracţiuni.

Pedeapsa şi modalitatea de executare a acesteia trebuie individualizate în aşa fel încât inculpatul să se convingă de necesitatea respectării legii penale şi evitarea în viitor a săvârşirii unor fapte similare. Mai mult decât atât, pedeapsa se consideră echitabilă când aceasta impune inculpatului lipsuri şi restricţii ale drepturilor lui proporţionale cu gravitatea infracţiunii săvârşite şi este suficientă pentru restabilirea echităţii sociale, adică a drepturilor şi intereselor statului şi întregii societăţi perturbate prin infracţiune.

Conform art.72 alin.(5) din Codul penal, persoanele care nu au atins vârsta de 18 ani execută pedeapsa cu închisoare în centrele de detenţie pentru minori şi tineri, ţinându-se cont de personalitatea condamnatului, antecedentele penale şi gradul prejudiciabil al infracţiunii săvârşite.

În situaţia dată în privinţa inculpatului ***** ***** se întruneşte circumstanţa excepţională minoratul, instanţa de judecată consideră necesar de a aplica o pedeapsă, prevăzută de legea penală pentru infracţiunea respectivă, care îşi va atinge scopul de reeducare a inculpaţilor luând în consideraţie rezultatele evaluării psiho-sociale a personalităţii minorilor ce prevăd că perspective de integrare a acestuia sunt mici.

În conformitate cu prevederilor art. 90 alin. (1) Cod penal, dacă, la stabilirea pedepsei cu închisoare pe un termen de cel mult 5 ani pentru infracţiunile săvârşite cu intenţie şi de cel mult 7 ani pentru infracţiunile săvârşite din imprudenţă, instanţa de judecată, ţinând cont de circumstanţele cauzei şi de persoana celui vinovat, va ajunge la concluzia că nu este raţional ca acesta să execute pedeapsa stabilită, ea poate dispune suspendarea condiţionată a executării pedepsei aplicate vinovatului, indicând numaidecât în hotărâre motivele condamnării cu suspendare condiţionată a executării pedepsei şi perioada de probaţiune sau, după caz, termenul de probă. În acest caz, instanţa de judecată dispune neexecutarea pedepsei aplicate dacă, în perioada de probaţiune sau, după caz, termenul de probă pe care l-a fixat, condamnatul nu va săvârşi o nouă infracţiune şi, prin respectarea condiţiilor probaţiunii sau, după caz, a termenului de probă, va îndreptăţi încrederea ce i s-a acordat.

Totodată, instanţa reţine faptul că inculpatul anterior nu a mai fost judecat penal, la evidenţa medicului psihiatru sau narcolog nu se află, este minor şi nu este angajat neoficial în câmpul muncii, din aceste considerente instanţa de judecată apreciază că executarea pedepsei cu închisoare stabilită inculpatului nu este raţională motiv pentru care potrivit prevederilor art. 90 alin. (1) Cod penal va dispune suspendarea condiţionată a executării pedepsei şi fixarea unui termen de probaţiune, dacă în acest timp inculpatul nu va comite alte infracţiuni şi prin comportare exemplară şi muncă cinstită va îndreptăţi încrederea ce i s-a acordat, oferind o mai bună protecţie intereselor societăţii decât izolarea vinovaţilor de societate.

Potrivit art. 397 alin. (3) Cod de procedură penală, la adoptarea sentinţei, instanţa de judecată trebuie să hotărască şi chestiunea cu privire la corpurile delicte.

Prin ordonanţele organului de urmărire penală din 19.06.2023 (f.d.52) a fost recunoscut drept corp delict un telefon celular de model „Redmi 9AT” cu numărul de IMEI: ***** de culoare albastră, care au fost restituit pentru păstrare şi folosinţă reprezentantului legal părţii vătămate minore Ghilan Gheorghe la 12.07.2023 (f.d.125), urmează să rămână în posesia acestuia după intrarea sentinţei în vigoare.

Potrivit art. 395 alin. (1) pct. 5) Cod de procedură penală al RM „în dispozitivul sentinţei de condamnare trebuie să fie arătate dispoziţia privitoare la măsura preventivă ce se va aplica inculpatului până când sentinţa va deveni definitivă”.

Instanţa de judecată consideră că, în vederea bunei desfăşurări a justiţiei va aplica faţă de ***** măsura preventivă – obligarea de a nu părăsi ţara şi urmează a fi menţinută până la rămânerea definitivă a sentinţei de condamnare.

Pe caz acţiune civilă nu a fost înaintată.

În temeiul celor expuse mai sus, conform art. art. 384-389, 392-395 Cod de procedură penală, instanţa de judecată, –

CONDAMNĂ:

A-l recunoaşte vinovat pe ***** ***** în săvârşirea infracţiunii prevăzute de art. 187 alin.(2) lit. f) Cod penal şi în baza art. 70 alin. (3), art. 79 Cod penal, a-i stabili pedeapsa sub formă de închisoare pe un termen de 3 (trei) ani, cu executarea pedepsei în centrele de detenţie pentru minori şi tineri, fără amendă.

În baza art. 90 Cod Penal, a dispune suspendarea condiţionată a executării pedepsei aplicată inculpatului ***** ***** pe un termen de probaţiune de 1 (un) an, dacă nu va săvârşi o nouă infracţiune şi prin respectarea condiţiilor probaţiunii va îndreptăţi încrederea ce li s-a acordat.

În baza art. 90 alin. (6) Cod Penal, a obliga inculpatul ***** ***** să nu-şi schimbe domiciliul şi/sau reşedinţa fără consimţământul organului competent.

A obliga inculpatul ***** ***** ca în termen de cinci zile de la intrarea sentinţei în vigoare să se prezinte la Biroul de Probaţiune Călăraşi pentru a fi luat la evidenţă în scopul supravegherii executării pedepsei.

A aplica în privinţa inculpatului ***** ***** măsura preventivă – obligarea de a nu părăsi ţara până la intrarea sentinţei în vigoare.

Corpul delict: un telefon celular de model „Redmi 9AT” cu numărul de IMEI: ***** de culoare albastră, care au fost restituit pentru păstrare şi folosinţă reprezentantului legal părţii vătămate minore Ghilan Gheorghe la 12.07.2023, urmează să rămână în posesia acestuia după intrarea sentinţei în vigoare.

Sentinţa poate fi atacată cu apel la Curtea de Apel Chişinău, prin intermediul Judecătoriei Străşeni (sediul central), în termen de 15 zile de la data pronunţării sentinţei motivate.

Sentinţa motivată a fost pronunţată la 27 martie 2024.

Preşedintele şedinţei
Judecător **Dorina Croitor**